

За істину, добро і мудрість

Наша газета

Щомісячна газета Кременчуцького педагогічного коледжу імені А.С. Макаренка «березень-квітень — 2018»

Чуєш? Жебоняють струмки!
Чуєш? Цвірінчатъ пташки!
Глянь! Бруньки он на гіллі..
В синім небі — журавлі..
Перші проліски цвітуть,
Перші джмелики гудуть
Це прекрасна й чарівна
В гості йде до нас весна!
Скоро прилетять в гаї
Голосисті солов'ї,
Будуть радо щебетать,
Будуть весноньку вітатъ.

Т. Корольова

Дошкільна освіта

Перші кроки в професії

«Від педагога залежить, чим стане серце дитини, ніжною квіткою чи засушеною корою. Заповітна мрія кожного мислячого педагога — щоб серце вихованця було чутливим до кожного слова вихователя, щоб дитяча душа відгукнулася, мов ніжна струна, на тонку музику його душі».

В.О. Сухомлинський

Ще ніби вчора ми були студентами першого курсу, а ось сьогодні ми майже випускники. За час навчання було багато складних та відповідальних моментів. Одним із таких була переддипломна педагогічна практика. Уже сьогодні ми відчули себе в ролі вихователя, педагога. Важко дібрати слова, щоб передати всю гаму емоцій, які ми переживали під час перебування в дитячому садочку! Діти постійно заряджають своєю енергією, не дають вихователю сумувати. Їхнє просте трактування складних речей ні з чим не можна порівнювати! Кожна дитина унікальна, кожна з них і талановитий художник, і допитливий спостерігач. Вона відкрита для краси й добра, гостро реагує на

брехню й несправедливість, і якщо вже любить — то чесно, а якщо грубіянить у відповідь — то шукай недолік у собі, адже нещирі почуття маюкам ще не відомі, і вони чисті і чесні перед світом! Усі дорослі хочуть повернутись у дитинство. А професія вихователя — це унікальна можливість іти за руку з дитинством, радістю, безтурботністю та чистотою. Дітям треба давати тільки найкраще. Усім відомо, що діти — це дзеркальне відображення дій дорослого. Наші викладачі казали нам такі слова: «Не виховуйте дітей, усе одно вони будуть схожі на вас. Виховуйте себе». З цими порадами ми впевнено йшли на практику, під час якої здобули колосальний досвід у вихованні та навчанні дітей. Найголовніше, що я зрозуміла

під час практики, що діти — це найбільший скарб нашого суспільства. І від того, як ми їх виховуємо, які зерна добра, справедливості, мужності ми в них закладемо, залежить не тільки майбутнє нашої країни, а й усього нашого світу. На мою думку, головне для вихователя — любити дітей, любити просто так, не за щось, віддавати їм кожную частинку свого серця. Про свою маленьку за часом, але таку велику за досвідом практику, ми будемо згадувати з теплотою в серці та з посмішкою на вустах!

Єлизавета Непомяща, В-41

Казковий фестиваль дошкільля

Наше студенське життя наповнене не лише навчанням, а й різними творчими заходами. Одним із таких є фестиваль казки, що був проведений на відділенні дошкільної освіти, участь у якому узяли всі групи дошкільнят.

Шляхом жеребкування кожна група мала можливість обрати для себе українську народну казку. Цікавинка фестивалю полягала в тому, що казка мала бути інсценізованою на новий лад, тобто потрібно осучаснити її, додати нових фарб для зацікавлення глядача. Важливо було показати промовистий епізод твору, за який можна було б назвати відразу казку. Для показу були обрані такі народні казки: «Коза-дереза» (В-61), «Лисиця-суддя»

(В-62), «Кривенька качечка» (В-11), «Вовк і семеро козенят» (В-32), «Пан Коцький» (В-22), «Лисичка та Журавель» (В-11Б), «Івасик Телесик» (В-31), «Лисичка сестричка і Вовк-панібрат» (В-21), «Коза-дереза» (В-41). Кожна група змогла зацікавити по-своєму й обіграти так, як ніхто інший. Оцінювали конкурс представники журі: завідувачка відділення дошкільної освіти Бровата Олена Борисівна, голова П(Ц)К української філології Ладягіна Валентина Павлівна, викладач дошкільних дисциплін Приступ Валентина Василівна та бібліотекар Сарелова Ірина Вікторівна.

У перерві між виступами своїми піснями глядачів порадували: студентка групи В-62 Філіпєцька Анастасія та студентка В-22 Івко Олександра, а також вокальна студія «Апрель».

Після перегляду всіх виступів журі ви-

значило найкращі групи в різних номінаціях, серед яких: «Неперевершеність»; «Краща казкова роль»; «Досканалість»; «Винахідливість»; «Оригінальність»; «Неповторність»; «Артистичність»; «Креативність»; «Краща акторська майстерність»; «За кращу виконавську майстерність»; «За краще інтерактивне представлення»; «За досконалу театральну майстерність»; «За оригінальність постановки»; «За краще музичне оформлення»; «За кращу інтерпре-

тацію народної казки»; «За згуртований акторський ансамбль»; «За креативність художніх образів казки»; «За сценічну постановку казки»; «За кращий сценарій казки»; «За атмосферу доброзичливості в казці»; «За цікаву ідею казки»; «За найсу-

часнішу казку».

Усі групи були нагороджені грамотами та солодкими призами. Особливо відзначити хочеться наших випускників, групу В-41, які гідно представили коледж в командному заліку регіональної олімпіади з дошкільних дисциплін серед студентів вищих педагогічних навчальних закладів І-ІІ рівнів акредитації Південного регіону України, де посіли ІІ місце. Безумовно, кожна з груп заслуговує найвищої похвали за свої старання. Такі командні завдання об'єднують групи, адже кожен студент може проявити себе і навіть можливо, відкрити для себе нове коло інтересів і вдало розвиватися в ньому. Студенти мають можливість «розбавити» своє життя в коледжі, наповнити його новими барвами, щоб потім, у подальшому, згадувати «золотий» час найкращими словами.

Олександра Івко, В-22

Освіта по-новому

(НЕ) КОНФЕРЕНЦІЯ «Виклики сучасної школи»

Якісні зміни не відбуваються миттєво, на це потрібен час та бажання. Щоб змінити освіту, учитель має почати з себе. Вчитель має навчатися постійно, щоб бути здатним викладати сучасному поколінню учнів і студентів.

Володіти та застосовувати новітні технології в навчанні — це завдання сучасного педагога. Завдання викладачів нашого коледжу — підготувати вчителів, які відповідатимуть сучасним вимогам та викликам.

З цією метою 2 квітня було організовано та проведено (не) конференцію для студентів та викладачів коледжу. Таким чином, студенти та викладачі отримали можливість обмінятися досвідом. Відповідно формату заходу одночасно проводилися тренінги за різними напрямками (секціями). Метою тренінгів було формування у відповідального вчительства ціннісних орієнтирів, розуміння необхідності змін в освіті — школі — собі, підтримка викладачів, студентів, готових не тільки забезпечити роботу команди, але й стати її активним учасником, поділитися власними ідеями, досвідом.

Тренінги, що були запропоновані під час (не)конференції:

— «Розвиток емоційного мислення в учнів початкових класів» (Московець Л.П., Писаренко Т.)

— «Професійна рефлексія як звернення до свого внутрішнього світу та власної діяльності» (Деньга Н.М., Чорна А., Новоселецька Я.)

— «Автономія в головах» - готовність учителів та учнів брати відповідальність за результати освітнього процесу» (Омель-

ченко Ю.В., Непорада І.М., Третяк А.)

— «Робота з батьками» (Олійник І.О.)

— «Технологія організації занять у формі тренінгу» (Барда С.І., Лебедева М.)

— «Персональна модель Вчителя» (Турченко І.С., Олійник Д.)

— «Стівен Кові «7 навичок високоефективних людей»» (Стеценко Н.К.)

Серед запропонованих секцій я обрала тренінг «Технологія організації занять у форматі тренінгу», який проводила Світлана Іванівна Барда. Не зважаючи на те, що я маю досвід подібних виховних годин, я збагатилася цікавими ідеями та корисною інформацією. Дуже пізнаваль-

ний тренінг, а головне — практичний для застосування: забезпечує краще розуміння переваг тренінгової системи й мотивує застосовувати практично. Тренінг було

проведено в комфортній атмосфері. Його перевагою є методика подання — не просто «суха теорія» та потік незрозумілої інформації, а інформація доступною мовою. Отримана інформація максимально структурована, практична та пропрацьована на конкретних прикладах.

На жаль, мала нагоду відвідати лише один тренінг із запропонованих. Розумію, що формат (не)конференції передбачений саме таким чином, але, можливо, наступного разу можна буде організувати відеозйомку, щоб інші учасники таким чином мали можливість «відвідати» всі тренінги.

Організаторам та тренерам — щирі слова вдячності. Дякую за досвід, за чудовий професійний тренінг!

М.М. Навроцька,
викладач

Я відвідала тренінг Турченко Інни Сергіївни, темою якого була «Особистість сучасного вчителя». У процесі виконання різних завдань, я особисто

для себе визначила свої сильні та слабкі сторони, дізналася, якої про мене думки друзі та оточуючі. Спробувала визначити пріоритети в житті на даний час. Також я познайомила-ся з деякими вправами,

які можна використовувати в подальшій практиці. Тренінг мені дуже сподобався, і я вважаю, що й надалі потрібно продовжувати таку роботу адже вона сприяє впевненості в собі, збагаченню досвіду, а також це гарна нагода весело та цікаво провести вільний час!

Вікторія Мегелик, У-31

В понедельник мне повезло присутствовать на тренинге, темой которого была книга Стивена Кови «Семь навыков высокоэффективных людей». Он был очень интересный, познавательный, я

узнала много нового. На протяжении всего тренинга мы работали в группах, где имели возможность пообщаться на данную тему, узнали, что же это за семь навыков, и получили огромный заряд мотивации работать над собой.

Я считаю, что такие тренинги нужно проводить почаще, так как они полезны и способствуют саморазвитию студентов и учителей.

Виктория Караван, У-31

Добрый день! Мене звати Грабчак Валентина, я студентка третього курсу, групи У-32. Нещодавно я побувала на тренінгу (не) конференції, який проводили Омельченко Ю.В. та Непорада І.М. на тему «Автономія в головах». Хочу сказати, що до цього тренінгу питання викликало деякі сумніви. Наприклад, потрібна вона чи ні, чи варто дітям малого віку дозволяти самостійно керувати своєю діяльністю, чи зможуть вони автономно навчатися, а не просто «просиджувати штани» і т.ін. Я відкрила для себе більш широке поняття автономії, що це, перш за все, сильна мотивація, особлива робота вчителя з дітьми, яка доносить до їх свідомості значення навчання й ще дуже багато компонентів. Зараз я вже можу впевнено сказати, що автономія таки потрібна, її варто виховувати ще

з малих літ, щоб у майбутньому діти розуміли, навіщо їм потрібно виконувати

ту чи ту діяльність і могли доцільно самостійно приймати правильні рішення не тільки власного розвитку, а й під час рішення складних життєвих питань.

Дякую!

Валентина Грабчак, У-32

Освіта по-новому

2 квітня я мала чудову можливість отримати нові знання під час (не)конференції. Було нелегко вибирати серед запропонованих секцій, але я відвідала тренінг «Робота з батьками (педагогіка партнерства)», який проводила Олійник Ірина Олексіївна.

Насамперед даний тренінг став для мене зарядом позитивних емоцій, новим досвідом та самовдосконаленням. Мені дуже сподобалася структурованість тренінгу, легкість і доступність викладу інформації, дружня атмосфера, яка панувала на занятті.

Під час тренінгу я отримала нові зна-

ння з педагогіки партнерства, зокрема як удосконалити техніку спілкування для взаємодії та співпраці між учителем, учнями та батьками.

Після тренінгу я переосмислила багато та зрозуміла, що учні, батьки та вчителі, об'єднані спільними

цілями та прагненнями, є зацікавленими одностудентами, рівноправними учасниками навчально-виховного процесу і... відповідальними за результат.

Враження від тренінгу дуже приємні! Ірина Олексіївна — справжній професіонал та майстер своєї справи.

Аліна Кумака, У-43

Хто я?

Учитель? Студент? Донька!

На думку спадає багато ролей, які ми маємо у своєму житті. Дуже важливо зрозуміти, яка найважливіша в цей момент, як вони впливають на професійну реалізацію.

Тренінг «Персональна модель Вчителя» починався саме з цього, з розуміння власної позиції та пріоритетів.

Для мене була новою та зворушливою участю у подібного роду (не)конференції. Бо я не знала напевно, чи буде цікава мною заявлена тема студентам і скільки охочих прийде на тренінг, чи будуть вони активно взаємодіяти під час тренінгу. Я зрозуміла, що тема була актуальна для наших студентів. Вони відверто висловлювалися, ділилися своїми думками з приводу їхнього ставлення до

самої професії вчителя та побачили, як за допомогою питань та самоаналізу покращити свою самореалізацію та отримати багаж визнання та повагу.

Активність та відкритість студентів порадували. Їхня взаємодія дала мені зрозуміти, що тема та самий зміст тренінгу були вибрані правильно.

Дякую всім, хто завітав на тренінг. Окрему подяку хочу висловити Олійник Дарії, яка швидко та органічно включилася в роботу. Вона працювала як повноцінний тренер, який володіє матеріалом, гнучко реагує на ситуації, які виникають у ході проведення тренінгу. Її енергетика активності та життєрадісності додавала жвавості всім його учасникам.

Дякую всім за роботу!

І.С.Турченко, викладач, тренер (не)конференції

*Учителем не кожен може бути,
Не кожне серце вміє говорити...
Учитель лише той, хто вміє чути,
Окрилити, навчити і любити.*

*Тендітну душу ласкою зігріти
І добротою ниву засівати,
Безмежно, щиро цілий світ любити
І дітям усього себе віддати.*
Н. Красоткіна

Заняття у формі тренінгу не є новиною в наш час, але в закладі прохо-

дять вкрай рідко, хоча ця форма є і цікавою й корисною як для студентів, так і викладачів. На мою думку, на таких заняттях

всі учасники дізнаються один про одного ба-

гато цікавої особистої інформації, починають сприймати інакше. Це корисно для створення по-справжньому партнерських відносин між викладачами та студентами. Але повністю перейти на таку форму занять навряд чи можливо. Ми маємо навчитись поєднувати традиційні форми навчання з сучасними.

М.М.Чумак, викладач

Ми вирішили відвідати тренінг «Розвиток емоційного мислення в учнів початкових класів», який проводили Московець

А.П., Писаренко Т.. У наш час проблема емоційного інтелекту належить до числа популярних, тож вимагає більш детального як теоретичного, так і практичного вивчення всіх її аспектів. Учитель початкових класів має володіти методами та за-

собами формування емоційного мислення, бо саме учні молодшого віку схильні до найбільших емоційних переживань та потребують умінь розпізнавати емоції, мати чіткі уявлення, легко розуміють емоції,

що виникають у знайомих їм життєвих ситуаціях, їх словник емоцій знаходиться на стадії активного формування. Під час тре-

нінгу ми зробили висновок про те, що для розвитку емоційного інтелекту молодших школярів необхідно створити відповідне навчальне середовище з позитивним емоційним кліматом, компетентний

психолого-педагогічний супровід учня й організовану навчальну діяльність, спрямовану на розвиток емоційного інтелекту. Ми

дізналися про важливість емоційного інтелекту та фактори, що впливають на успішність дитини. Нам були запропоновані цікаві вправи, які можна застосовувати в роботі з молодшими школярами.

Дякуємо за змістовний та

надзвичайно цікаве заняття! Дякуємо тренеру за чудову підготовку, організацію та досвід, який ми отримали, відвідавши цей тренінг!

Студенти 3,4 курсів

Святкові традиції

Великдень — велике свято для всіх християн. Традиції його святкування склалися сторіччями, але кожен народ схильний святкувати його по-своєму. Тож як святкують Великдень у різних країнах?

Франція

У Франції дзвони мовчать із Чистого четверга аж до Страсної суботи, щоб сумувати про смерть Ісуса. Тільки на свято Великодня, у неділю, дзвони лунають, як знак радості через Воскресіння Христа. Французи, коли чують дзвони у Великодню неділю, обнімаються й цілуються. Вони готують шоколадні яйця й ховають їх від дітей. А ті, знайшовши, підкидають яйця в повітря. Чие пасхальне яйце першим впаде на землю, той програє.

Швейцарія

У Швейцарії кожна кантона має свою великодню традицію: на заході країни знаряддя тортур Христа й хустку з потом святої Вероніки несуть вулицями у Страсну п'ятницю «Les Pleureuses» (плакальниці). У Валлісі, навпаки, у селах роздають хліб, сир і вино. Раніше в Страсну п'ятницю можна було тільки босоніж виходити на вулицю. У деяких кантонах є традиція ловити відображення сонячних променів у воді. У французькій Швейцарії до великодніх звичаїв належить «прикраса джерел». У більше ніж двохстах церковних громадах джерела в селах прикрашають гірляндами зі строкатих крашанок, паперу, гілок і стрічок.

Рекорд належить Бібербаху: на «найбільшому у світі пасхальному джерелі» висить гірлянда із більш ніж 8000 яєць.

Італія

В Італії традиційно печуть «Пасхальний торт», солоний пиріг зі звареними яйцями і шпинатом, або «Великодній голуб» («Палома ді Паскуа»). Цей пиріг схожий на церковний купол.

Під час процесії в Страсну п'ятницю вулицями несуть хрести. На «Pasquetta» Великдень прийнято йти на прогулянку з родиною та дітьми. У християн-католиків головним пасхальним блюдом здавна була баранина.

У Меці подають, наприклад, поросю, приготоване на грилі. Зберігся рецепт Пасхального баранчика («паскалина»), приписуваний Талейрану. Баранячі голови фарширують печінкою, беконом і травами і злегка обсмажують в олії.

Греція

Греція — православна країна. Тому там святкують Великдень, як і в Україні. Розфарбовують крашанки й зберігають їх до вечора суботи. До вечірньої меси віряни приносять палаючі білі свічки. Опівночі всі свічки гасяться. Запалена свіча символізує відродження Христа. Православна Пасха – найважливіше релігійне свято в Греції, під час якого проходять масові процесії людей, що несуть освячені свічки. На пасхальній трапезі їдять традиційний суп із баранячих потрухів – магіріцу, який готують заздалегідь, у суботу. Відкорковують «Рецину» — перше вино тогорічного врожаю. На природі влаштовують широкі застілля й пікніки, смажать на вогнищах молодих ягнят. Пісні та грецькі танці не замовкають до самого ранку й тривають весь Світлий тиждень. А великодні канікули в грецьких школярів тривають усі 15 днів.

Англія

Сучасні традиції святкування Великодня в Англії дуже веселі, яскраві, барвисті й радісні.. У день Великодня на світанку в церквах відбуваються релігійні відправи. У католицьких храмах проходять концерти органної музики. У цей день прийнято вдягати новий одяг, що символізує кінець сезону поганої погоди й настання весни. Великодні кошики (Easter baskets), наповнені яйцями, хлібом й іншою їжею, беруть із собою на Великодню службу, щоб освятити в церкві. У Великодній понеділок прийнято дарувати дітям на вулицях цукерки та іграшки. Дітлахи з нетерпінням очікують неділі, коли вони прокинуться й побачать, що великодній заєць залишив для них кошики з солодощами, сховавши яйця, які вони розписували на тому тижні. Проводяться навіть спеціальні змагання – пошук яєць («Eggstravaganza» — «Eggstravaganza»). Дитина, яка збере найбільше, отримує приз. У Чистий четвер, «Масляна четвер», відбуваються перегони млинчиків.

Німеччина

У сучасному світі німці відзначають Великдень два дні: Великодне воскресіння й наступний день — Великодній понеділок. Вони є державними вихідними. Спочатку давні германці відзначали в цей день весняне рівнодення і вихваляли богиню весни й родючості Остару, від імені якої і пішла назва свята. Християнська церква терпимо поставилася до цього язичницького звичаю, об'єднавши це свято з Воскресінням Христовим.

Яйце (Osterneier), що мало раніше значення життя й родючості, у християнстві стало символом життя і Нового Завіту. Ін-

ший символ німецького Великодня — великодній заєць (Osterhase). У Середньовіччі він був гнаним, оскільки вважався символом хтивості (у зайців навесні великий приплід). Шанувався один час тільки протестантською церквою. Зараз великодній заєць – улюбленець усіх дітей. Напередодні Великодня його можна

зустріти скрізь: на шторах і рушниках, на дверях і на вікні; від шоколадної і звичної м'якої іграшки до дерев'яних, керамічних і навіть воскових. Ще одним важливим елементом Великодня є вінок, що характеризує про-

кидання природи, відродження нового життя. Великодній вінок у Німеччині вивішується на вхідні двері чи вікна, а можна й одночасно.

Ізраїль

Песах — головне свято єврейського народу. Слово «песах» (Пасха) означає «проходження повз». Свято отримало таку назву на згадку про те, як янгол смерті проходив повз будинки іудеїв, вражаючи тільки єгипетських первістків. В основі Песаха лежать два найбільш архаїчних сільськогосподарських свята: свято нового приплоду худоби, коли приносили в жертву однорічне ягня, і свято перших жнив (збір урожаю ячменю), коли знищували старий хліб і з прісного тіста випікали новий — мацу. Згодом ці свята були об'єднані. Свято Песах триває сім днів. Кульмінаційним моментом Песаха є вечірня трапеза, сецер («порядок»), яка влаштовується першої й другої ночі свята. Під час сецера в певній послідовності читають оповідання про Вихід (за книгою Агада) і їдять особливі символічні страви.

За матеріалами сайту «Моя планета»

Святкові традиції

Традиційні великодні страви з усього світу

Великдень відзначають у багатьох країнах світу. Незважаючи на те, що традиції свята для більшості народів схожі, кулінарні вподобання в різних куточках Землі помітно відрізняються. У нашому огляді ми зібрали найцікавіші великодні страви з усього світу.

Мексика: капіротата

Таким незвичайним словом жителі країни називають традиційний великодній хліб. Правда, за консистенцією він більше нагадує пудинг. Як начинку мексиканські жінки додають у капіротату корицю, сир і сухофрукти.

Аргентина: торта Паскуаліно

Торта паскуаліна - смачний пиріг зі шпинатом і яйцем. Особливістю страви є те, що яйце розбивається в пиріг вже в процесі приготування. Таким чином, воно має зваритися вкруту. Пиріг прийнято подавати не тільки в день свята, але також їсти під час дотримання посту.

Фінляндія: мяммі

Меню на Великдень у жителів Фінляндії обов'язково включає десерт під назвою мяммі. Його прийнято готувати з води, рисового борошна, чорної патоки, солі й апельсинової цедри. Досить дивне поєднання, як нам здається!

Іспанія: хорнасо

Рецепт паски в Іспанії включає сосиски. Звучить незвично, правда? Уся справа в тому, що замість звичної нам паски тут прийнято готувати хліб із фаршированим яйцем і сосисками.

Греція: кулуракія

У грецьких сім'ях напередодні Вели-

кодня прийнято пекти печиво, яке називається кулуракія. Обов'язковими інгредієнтами ласощів є кунжут, ваніль і гвоздика.

Нідерланди: керстстол

Традиційний великодній хліб у цій країні називається керстстол. На смак він більше нагадує пиріг, і це не дивно, адже як начинку господині використовують свіжі фрукти, горіхи і всілякі джеми.

Мальта: фіголлі

Жителі сонячної Мальти обожають усе яскраве. Саме тому на честь Воскресіння Христа тут прийнято випікати печиво у вигляді автомобілів, тварин, фруктів, квітів. Готують його зі щільного тіста з додаванням мигдального борошна, а прикрашати фіголлі прийнято яскравою глазур'ю.

Австрія: райндлінг

Рецепт паски в Австрії дуже схожий на українську. Готують пиріг із додаванням рому, родзинок, кураги, горіхів і кориці. Упевнені, що великодній хліб у цій країні такий же смачний, як і той, що печуть українські господині.

Великобританія: сімнел

На Батьківщині королеви Єлизавети на Великдень прийнято подавати фруктовий торт, прикрашений одинадцятьма марципановими кульками, які символізують апостолів.

Німеччина: шинка в хлібі

А ось жителі Німеччини в пасхальну неділю воліють ласувати шинкою в хлібі. Ця незвичайна великодня страва готується дуже легко: шинку загортають у тісто і випікають у духовці.

Torta Pasqualina (Італія)

Традиційний лігурійський пиріг зі шпинатом раніше мав 33 шари — за кількістю років, які прожив Ісус Христос. Зараз італійки печуть спрощений варіант.

500 г борошна висипати на рівну поверхню, додати 2 ст.л. оливкової олії, сіль, приблизно 250 мл води, вимісити еластичне тісто. Розділити на 12 однакових кульок, накрити рушником і залишити на годину.

1 кг шпинату помити, протушити, злити зайву воду, додати сіль, перець, 1 ч.л. сушеного майорану. Черству булочки без «корочки» розмочити в 100 г молока, розім'яти, додати 2 яйця, 2-3 ст.л. тертого пармезана. Змішати зі шпинатом та 500 г сиру рикотта. Один шар тіста розкатати максимально тонко, розтягнути руками. Викласти у форму діаметром 26 см, краще роз'ємну, так, щоб края тіста десь на 1 см звисали з бортиків. Попередньо змазати форму оливковою олією. Усього так покласти шість. На верхній шар викласти шпинатну начинку, теж злегка полити маслом та зробити у ній шість заглиблень. У кожне вилити по яйцю. Посолити, поперчити, посипати пармезаном. Розкатати ще 6 шарів тіста, викласти один на один, змазуючи маслом. Края тіста вивернути всередину форми й защипнути. Змазати оливковою олією, зробити в тісті дірочки виделкою або сірником. Поставити в розігріту до 200 градусів духовку, випікати 1 год. 15 хв. Можна подавати і теплим, і холодним.

Порада: рикотту можна замінити м'яким сиром, додавши до нього трохи вершків.

Hot cross buns (Англія)

Без цих пряних булочок з хрестом не можна уявити англійський Великдень. Їдять їх зазвичай теплими. Існує повір'я, що якщо поділишся з кимось половинкою такої булочки, то дружитимеш з цією людиною весь рік. А ще є версія, що подібні булочки пекли задовго до прийняття християнства, на честь язичницької богині Іостре – і саме на її честь Великдень у британців зветься Easter.

Приготувати опару: розчинити 11 г сухих активних дріжджів у 120 мл теплого молока, додати 120 мл кефіру, 1 ст.л цукру та 160 г борошна. Замісити, залишити в теплому місці.

В опару, що підійшла (знадобиться не менше 2 годин) додати 100 г цукру, 50 г розтопленого вершкового масла, 50 г молока, 2 яйця, цедру 1 апельсина та лимона. Поступово додаючи приблизно 500 г борошна, замісити тісто. В останню чергу вмісити 100-150 г родзинок.

Розділити тісто на 16 рівних частин, покласти на деко розстоюватися. Доки процес триває, підготувати пасту: змішати 1 ст.л. розтопленого вершкового масла, 70 мл молока, 0,25 ч.л. розпушувача, 50 г цукру та 80 г борошна. Викласти все в кондитерський мішок. Коли булочки піднімуться, змазати їх жовтком та видавити зверху пасту так, щоб був хрест. Випікати в розігрітій до 200 градусів духовці 35 хв.

За матеріалами сайту «4мама»

3 ювілеєм!

Учитель...

Учитель... Скільки вбирає в себе це слово! Для когось — це парта, клас, урок. Для когось учитель є прикладом для наслідування, взірцем стійкості і високих знань. А для когось учитель — наставник, філософ, котрий докладаючи чи мало зусиль, скеровує людину на істинну путь.

Коли думаємо про вчителя, яким він має бути, перед очима постає образ Шакотька Віктора Васильовича — людини благородної, доброї, зі щирою любов'ю до своєї справи, безкомпромісним бажанням допомогти людям.

Минуло більше 20 років ще з далекого студентства, як ми знайомі з Віктором Васильовичем, коли він навчав нас азам інформатики. І, сьогодні, коли ми вже є колегами, чим безмежно пишаємося. Щодня пере-

конуємося, як пощастило нам із прекрасним учителем, керівником і фахівцем з великої літери. Саме приклад Віктора Васильовича як педагога-професіонала був зерниною для подальшого вибору своєї спеціальності на педагогічній ниві. Його хочеться наслідувати, в нього хочеться постійно вчитися, адже він розумна, мудра, вимоглива, порядна та, безумовно, справедлива людина. Його можна назвати учителем, батьком, духовним наставником, другом.

Для Віктора Васильовича професія вчителя — це не просто рід занять. Це покликання, це життя, протягом якого він віддає своє серце, розум, талант, усі свої сили та досвід молодому поколінню, сіє мудре, вічне в їх душах.

Ним зроблений неоціненний вклад в інформаційне суспільство, адже за підручниками інформатики, співавтором яких він є, навчається біль-

шість школярів України, з його наукових статей та методичних посібників, черпають знання та позичають досвід багато вчителів.

Глибоко вклоняємося Віктору Васильовичу за невтомну працю, жагу до самовдосконалення, самовідданість професії та людям. Широ бажаємо здоров'я, радості, добробуту, хороших і вдячних учнів, добра, тепла й удачі. Нехай нелегка, але така важлива справа цінується, шанується й щедро винагороджується. Бажаємо, щоб яскрава Зірка геніальної особистості продовжувала зігрівати серця дітей благодатним теплом мудрості й любові.

**Ю.М. Брусник,
О.В.Котлярова,
викладачі**

Від учня — до вчителя

Школа — це не просто навчальний заклад, у якому ми здобуваємо освіту. Це шлях, який кожен проходить у пізнанні світу, здобутті професії. На сьогодні в ліцеї «Політ» багато цікавих заходів, щодня відбувається щось нове. І до нас тут були учні та учениці, студенти, які також здолали свій шлях у цьому навчальному закладі.

Я брала інтерв'ю у Панової Наталі Володимирівни, яка закінчила педагогічне училище імені А.С. Макаренка. Вона викладає математику, є лауреатом I етапу Всеукраїнського конкурсу «Класний керівник — 2005» та лауреатом II етапу Всеукраїнського конкурсу «Учитель року — 2010». Цей учитель створює сприятливі умови для розвитку творчого потенціалу кожного учня і його самореалізації в навчально-виховному процесі. Для вирішення проблеми розвитку творчих здібностей використовує на уроках наукову технологію творчості, завдяки якій наставник разом із вихованцями може знаходити логічний вихід із будь-якої

ситуації, а учень — грамотно вирішувати свої проблеми. Головним завданням учителя вважає навчання дітей шукати і винаходити своє рішення, бути кмітливими, що виявляється у творчій

— Я любила спецпредмети з музики: хор із Жежерею О. М., вокал із Ліпкіною Т.Д.. Добрі спогади у мене про Івасишину Л. М., Александрову Т. В., Волкова В. М., Кривченко О. І.

— Хто з учителів Вам запам'ятався найбільше? Чому? Яку яскраву подію ви й досі згадуєте?

— Запам'яталися виступи хорошого колективу. І досі щемить серце, коли чую справжній великий хор, різноголосся. Багато часу ми провели, готуючись до ви-

фантазії, міркуваннях, придумуванні чогось нового.

— Добрий день, Наталю Володимирівно, де і ким Ви працюєте зараз?

— Зараз працюю заступником директора з виховної роботи Кременчуцької загальноосвітньої школи I-III ступенів №1.

— Вам важко було навчатися?

— Навчатися було нелегко, адже вчилася я досить добре. До того ж, навчалась у музичній групі. Багато часу витрачала на спецпредмети.

— Який був ваш улюблений предмет?

ступів разом із Ольгою Миколаївною Жежерею. Мене завжди вражало її вміння в будь-який момент виконанням твору підтримати будь-яку партію. А тому вдалі виступи залишили в пам'яті найкращі спогади.

Я вдячна всьому педагогічному колективу училища (тепер — коледжу): це не просто навчальний заклад, а осередок культури, освіти, уваги до кожної особистості.

— Дякую Вам за те, що Ви розповіли про свій шлях до професії!

**Інтерв'ю записала
Карина Васильченко,
А-8Б**

МУЗИЧНА ПАУЗА

Зараз в Азії з'являється все більша кількість гідних музикантів. Вони творять у найрізноманітніших жанрах. У нашій країні південнокорейська творчість є досить популярною. Вона об'єднує багато груп, які грають якісну й досить нестандартну музику. Якщо погодитися, що європейські колективи мають деяку одноманітність, то слід сказати, що представники Південної Кореї, навпаки, намагаються винайти неповторний стиль. Нерідко їм це вдається. Вони гарні в хіп-хоп і поп-музиці. Окремого слова заслуговує проєкт «BTS (БіТіЕс)».

Склад групи змінювався з плином часу. Сьогодні до колективу входить кілька людей, кожен із яких має свою роль. Лідер групи, носій англійської мови, РМ. Шуга — перфекціоніст і репер, який вкладає всю душу у свої твори. Обличчя колективу — Джин. Головним танцюристом є Джей Хоуп. Чімін зарекомендував себе як вокаліст. Золотий Макне (наймолодший учасник, можна сказати, досить привілейована позиція в к-поп групах). Хороший абсолютно у всьому — Чонгук. Ві — також є вокалістом. Саме ці люди утворюють «BTS».

Вони — одні з найбільших зірок к-попа, їх останній альбом вийшов у 2017 році «Love Yourself: Her», що подолав позначку 1.58 мільйонів продажів по світу і може, поки назва групи «BTS», що розшифровується, як «Куленепробивні бойскауты», ще не в усіх на слуху, у Сполучених Штатах, але

вони вже досягли безпрецедентної кількості слухачів, виконуючи пісні корейською мовою, й залучаючи місцевих американців, які поступово потрапляють під привабливі чари к-попа. Альбом «Love Yourself: Her» дебютував на сьомому рядку чарту «Billboard 200» у вересні 2017, що зробило «BTS» першою чоловічою корейською групою, що коли-небудь потрапляла до цього топу, як з'ясувалося пізніше. Дві пісні «BTS»

посіли найвищі позиції в чарті. Це пісні «DNA» і ремікс «MIC Drop», записаний за спільної участі Стіва Аокі і Desiigner. Тільки в Штатах пісні «BTS» досягли 1.5 мільярди завантажень (зверніть увагу, уже навіть не мільйонів) та прослуховувань на стрімінгових серверах. 21 травня 2017 року група здобула перемогу в номінації «Кращий артист соціальних мереж» на премії «Billboard Music Awards», тим самим ставши першим корейським гуртом в історії церемонії, який здобув номінацію, відвідав премію і виграв її.

«BTS» міцно пов'язані зі своїми фанатами в усьому світі, нехай навіть це і є викликом для самої групи і стандартам к-попа. Без сумніву, сили набирають пісні про кохання й танцювальні рухи. Проте музика «BTS», у написанні якої з самого початку активну участь беруть самі учасники групи, висвітлює такі теми, як обмежена система освіти, практицизму та ЗМІ, а також труднощі молодого покоління в сучасному світі. «Відверто кажучи, з нашої точки зору, кожен день — це стрес для юного покоління».

**Анастасія Яцик,
А-10Б**

ТОП-5 КНИГ, ЯКІ СПРАВЛЯЮТЬ ВРАЖЕННЯ НАДОВГО

Літературні твори, поза всяких сумнівів, здатні змінити свідомість і перевернути уявлення про суспільство й людину в ньому.

Гарна книга може навчити, надихнути, вразити й навіть змінити ставлення читача до певних речей. Утім, хорошу літературу не завжди так легко знайти, як здається на перший погляд.

Тому представляю вам ТОП-5 книг, які точно не залишать вас без вражень.

1. «Квіти для Елджернона», Деніел Кіз

Чарлі Гордон — розумово відсталий, і в нього є друзі, робота, захоплення й непереборне бажання вчитися. Він погоджується взяти участь у небезпечному науковому експерименті, який може зробити його найрозумнішим...

Яку ціну маємо ми платити за свої бажання? Чи варті вони того? Пронизлива історія, яка нікого не залишить байдужим! Мабуть, один з найлюдяніших творів світової літератури.

2. «Львів. Кава. Любов», Наталія Гурницька, Галина Вдовиченко та інші автори

Це історії про закоханих та покинутих, про щасливих і тих, хто загубив себе, про романтику та буденність, про жінок і чоловіків, про тебе й про мене. Деякі з цих оповідань солодкі, як збиті з ваніллю вершки або справжнє кохання. Інші — гіркі, як свіжозварена кава або спогади про доленосні події нашого недалекого минулого. Треті ще довго залишають по собі аромат

цинамону, мускатного горіха та містичних збігів... Думками, які народжуються за горнятком кави, діляться Наталія Гурницька, Галина Вдовиченко, Вікторія Гранецька, Дара Корній та інші автори.

3. «Проти шторму», М. Тогіас, К. Шерман

На початку того століття на східне узбережжя США налетів страшний шторм. Два танкери опинились у пастці, а життя людей — під загрозою. Берегова охорона героїчно вирушає на порятунок на великих човнах. Історія, описана в книзі, подарує читачеві цілу гаму почуттів: небезпеку, кохання, тривоги, очікування та перемоги.

4. «Увесь цей світ», Н. Юн

Меделін протягом майже всього свого життя жодного разу не виходила з дому. У неї страшна невиліковна хвороба, через яку дівчина з дитинства живе за склом, схована від зовнішнього світу: будь-що «зовні» може принести їй смерть. Єдині, з ким Меделін може спілкуватися, — це мама й медсестра. Життя дівчини змінюється, коли до сусіднього будинку переїжджає сім'я. Вона слідує за новими мешканцями через вікно, і через деякий час починає спілкуватися з Олівером. Він стає для Меделін усім. Одного дня Меделін наважується покинути дім, аби разом з Оліві втекти на берег океану і відчувати справжнє життя. Ця мандрівка може стати для неї останньою. А може, відкриє новий шлях...

5. «Блискучий розум», С. Назар

Джон Неш завжди був зіркою. І, незважаючи на хворобу, люди захоплювалися його математичними здібностями. Він — знаменитий учений, геній із психічними відхиленнями, людина, яка боролася, досягала небачених вершин і жила незвичайним життям. Історія Джона Неша унікальна, надихаюча, вона вражає до сліз і водночас змушує усміхатися. Авторці вдалося склеїти тисячі шматків — із сотні інтерв'ю, листів, документів — у дивовижну розповідь про вченого, який зробив революцію у вивченні теорії ігор.

Діана Самойленко, А-10Б

Ліцей «Політ» як мрія

«Усесвіт завжди допомагає нам здійснити свої мрії, якими б безглуздими вони не були. Бо це наші мрії, і тільки нам відомо, чого варте було вимріяти їх».

Пауло Коельйо

Ліцей – моя мрія

Кременчук — місто творчих і талановитих людей, у якому я народилася. Мене звати Кисельова Дар'я. Мені 14 років. Я навчаюсь у КНВК №6. Я яскрава, харизматична особистість, яка прагне здобути знання, дослуховується до зауважень і порад педагогів, смілива, енергійна дівчина, яка кайфує від співу. Протягом семи років мого захоплення співами я здобула вже четверту перемогу в усеукраїнських конкурсах вокалістів. Мої улюблені співаки — Майкл Джексон, Селена Гомес та Поль Ван Авер.

Також я захоплююся вивченням іноземних мов. Зараз я докладаю зусиль для оволодіння німецькою та англійською мовами. Я впевнена, що будь-яка людина, що прагне досягти успіху, має знати якомога більше мов.

Я обожнюю подорожувати, зокрема відвідала Німеччину, Францію, Польщу, Єгипет і Ту-

реччину. Я мандрувала майже всією Україною. Упевнена, що в майбутньому я подорожуватиму ще більше.

Я люблю робити добрі справи. Зараз як волон-

тер, беру участь у благодійній акції «Серце до серця». Цього року вона призначена для збору коштів на придбання обладнання для лікування дітей з вадами слуху. Я намагаюся бути активною та корисною для суспільства, бо впевнена, що саме небайдужість

може зробити нашу країну та життя українців кращим.

У мене багато планів на життя та творчість. Якщо в мене вийде, то я відкрию центр для обдарованих дітей, щоб допомагати їм розкривати таланти й іти до своєї мети.

А моя найзаповітніша мрія — стати ученицею ліцею «Політ». Чому саме «Політ»? Дуже легко відповісти на це запитання: це найкращий навчальний заклад не лише міста, а й області, один із найкращих в Україні. Навчатися в ліцеї справді почесно та й відповідально водночас, бо я розумію, що необхідно відповідати статусу цього чудового закладу. Цього року я здавати екзамен на філологічний факультет. Саме цей профіль є ближчим для мене. Я докладатиму максимум зусиль, щоб із гордістю сказати, що я — учениця ліцею «Політ». Я впевнена, що моя мрія здійсниться!

Дар'я, Кременчук

«Наша газета»

Щомісячна газета
Кременчуцького педагогічного коледжу імені А.С. Макаренка
Редактор: Навроцька М.М.
Літературний редактор: Савченко Т.О.
Комп'ютерна верстка, дизайн: Іванова А.О.
Відповідальність за зміст публікацій несуть їх автори.
Редакція не завжди поділяє точку зору автора.
Редакція залишає за собою право виправляти матеріал із збереженням змісту.

Віддруковано
у Фізична особа-підприємець
Василенко М.М.
(вул. Перемоги, 34)
тир. 250 прим., зам №586.

Адреса коледжу:
39623, м.Кременчук,
вул. Л.Чайкіної, 33.
Тел.: (05366) 5-33-01
E-mail:
Gazeta.razom@yandex.ua
Наш сайт: pu.org.ua